

מסורת הש"ס

(א) סוטה דף מז: (ב) [ע"י ב"מ
עג: וכתוב: שם ד"ה אפרוחא
ישם מוכח דגרסי הכא
דולשפט] (ג) [ג"ל
רש"י],

תורה אור השלם

1 ואף כי היו בוגר גבר
היו ולא יטה אשר הרחוב
כשאלו נמשו והוא כמות
ולא ישבע ויאסף אליו כל
העם ויקבץ אליו כל
העצמות.
2 נזית בחסדך עם
נאלת נהלת בעוף אל נה
קדשך.
סמות טו יג

הגהות הב"ח

(א) רשב"ם ד"ה וז' קנקנים
למזכר מאי הוה לתא:

המוכר פירות פרק ששי בבא בתרא

ד. העלרת. אבל לא מן
ל אפי' יין מצויס: וישן.
שנה המוקדמת לזו שאט
יקודס אשתקד דהו להו

צד :

מבושש אני מוכר לך חייב להעמיד לך עד
העצרת יושן משל אשתקד ימיושן משל ג'
גמ' אמר ר' יוסי בר' חנינא ילא שנו
בקנקנים דלוקח אבל בקנקנים דמוכר
אמור ליה הא חמור והא קנקנך וכי קנקנך
דמוכר מאי הוי לימא ליה לא איבעי לך
לשהויי אלא צריכא דאמר ליה למקפה ומאי
דרוחקיה דר' יוסי בר' חנינא לאוקמא למתניתין
דלוקח דאמר ליה למקפה לוקמא
דבקנקנין דמוכר ודלא אמר ליה למקפה אמר
רבא מתניתין קשייה דקתני אם ידוע שיינא
מחממיין הרי זה מקח טעות 'אמאי לימא ליה
לא איבעי לך לשהויי אלא לא שמע מינה
דאמר ליה למקפה שמע מינה ופלוגא דרב
דיוסף דאמר רב חייא בר יוסף חמרא
מזולא דמרמי גרים שנא' יואף כי היין בוגד גבר
הדור וגו' אמר רב מרי האי מאן דיהיר אפילו
אאאינשי ביתיה לא מקבל שנא' יגבר יהיר ולא
יגבר מלא יגבר כהני כהני שלו א"ר יהודה אמר
רבא המתנאה בנותי של ת"ח ואינו ת"ח
מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה כתיב

הכא ולא יגוה ובתיב החם ^אאל גוה קדשך אמר
החמרא לחנוואה אדעתא לסבוייה ותקף אפלט
לה מיניה ^בולא אמרן אלא דלא שני בברוא
אלא דלא ממוא יומא דשוקא אבל ממוא יומא
דקביל חמרא אדעתא דמממי ליה לפרוותא ^ג
הוא דמקבל ליה איבעיא להו הוה חלא מאי
הואן בי רב כהנא אמר לן חלא לא ודלא כר
אפילו חלא גמי מקבל כמאן כר' יוסי בר'

נקטים למדור קמני מתניחין דלחין מוכר מייד בלחץ
הוא לא אינטיך לך לשווי. דהא רובא לאו לשווי וז
ישראל פקוד מוכר דליכא למימר נקנטיס לזוקא גרמו
הי' מינא דמוקי לה בנקנטיס לזוקא וז למדור משום דמור
מוכר ואש"ל דל"ל למקפח בדמוהי ספא אפי' הכי מוכר
ה' לזוקא שהוא בעליו של יין גרסי: שנאמר ואף כי היין
יורט משום ה' בוגד בו דסמורין שהוא יין ומלא מוחין מידה
שכל מה' למימר לה מולך גרס אמרש שדבר ידור
כדי ההמשה בעלים על תלמידי תמיס. דעבר דלמחר
מתחמיו טפא ולינעוהא יסירתא הוא וגסות הוא למי שאינו
ינטי כד למכור את היין במומו ומתכר התמויו קמא ובעל
ה' קא ריחן התמויו אלס שליט בעלמא ליעול שבר טרחא.
לה בית לב ההפסד ורגן שלס פשע שליט דהינטי תמויו
אין לו חלק בו וגם לא הקנקן שלו הוא איכא למימר דהוה
לעשות נקב אחר בחצית אלס שני איכא למימר דהוה קני
תכרסו מחבירי. מתחמיו שבר והנקנטיס למדור והוא קני
תכרסו חוץ מפקדו ונפקד קרנטיס לשבר קרנטיס להפסד קרני
לגולה ופלגא פקדון וסא וסא וסא וסא וסא וסא וסא וסא
סות למכרו בכחן אלס ויל ואמטייה למלכות אחרת אפרות
בכל המקומות וסות מכדי דמיס שקיטל: דינא הוא
למכרו עד שמגיע לפרותא דוול שפס ענין וזלס נמא
י וסא עד גשעה מוחן דלמקמ שפס בצהריותא וסא
ממד שפס בעליו של יין: ופסע דלא אמטייה לא גרסי
ה' אפילו גבי מכירה גמורה מקבל משום דל"ל לזוקא
בעי לך לשווי וכל שכן הכא דלא מכר לגמרי וסא אמר
ה' מוכר והא קנקנן כר' יוסי: כר' מינא אל דלמא לא
ה' שפס והיין קרנא ביה כרס חייב כר' יוסף: וסא
י ואינטי לשווי משום דמול שני הבעלים גרסי: ודלא
יכירא ליה דאמר ליה לזוקא אל חמקן והא קנקנן ה'
י וגרסה שפס לית הלכתא כר' יוסי: כר' מינא אלס
למקפח דהא שמואל הלוי ורביה וסא רביה לעיל וסא: עבר

מרא איתיה במוקנים דמוכר ומסבל הואיל שהחמיו בכליו: אם אמר לו יין מבושם.

צ.ת.

מבוא עד עתה. קשה לנש"א דהא בקנקים דלוקא איירי
ממתיין ולימא ליה קנקן גרים ולרב חייא בר יוסף
לימא ליה מוקד גרים ויש לומר דודאי אס נמלא מומן מצי אמר ליה
הכי אבל הכא לא איירי בכהי אלא אמושינין דערך יתן לו יין
דרמא להו העניים עד העצרת:

הָיָה פֶּה רֹבֵץ חֲבִיתָה דַּחְמָרָא
 אֲדִיקָתָא אֲבִיבִיָּה. (פ' ט"ז ע"א)
 דַּלִּין חֲטוּטִין אֵלֶּה שְׁלִיט חֲבִיתָה
 וְאֵין גִּנְהֵל לִיָּי דַּלִּין קֵן נָלוּ וְהָיָה
 לִיָּה לִמְיָר וְזִין וְעוֹד דַּלִּין קֵן מְנוּפָּה
 מִתְלַחֵל דִּרְבָּה לָא שְׁמַעִין שׁוּם חֲדוּשׁ
 דִּהָא דַּקְאֲמָר לָא אֲמָרִין אֵל דִּרְבָּה
 שִׁיחָא וְהָיָה מְדַבֵּר רַבָּה אֵלֶּה גִמְרָה
 דַּקְאֲמָר לִיָּה וְגִרָה לֹו לְפָרֶשׁ דִּמְיָר
 דִּוְזִין מְכַר גִּמְרָה אֲדִיקָתָא דִּכִּי וְזִנְה
 שִׁמְכִרְט חֲבִיתָה וְדִמְיָר לֹו לֹו לְמַפָּה
 דְּבַעִי שְׁתִּיקָאִים כְּדִי מַקְפָּה וְהָיָה
 בְּצִינָה שְׁתִּיקָאִים כְּדִי סִבּוּיָה וְהָיָה
 עֲקָה לִישָׁנָה דַּחְמָר בְּחִמּוֹן מְעוּבָּה
 דְּקִבְלִי חֲמִרָה מְחִרְבִּיָּה אֲדִיקָתָא
 מְנוּפָּה אֲדִיקָתָא פִּירוּחָה דְּרוּל שְׁפֵט חֲלָה
 אֵלֶּה כִּרְז חִיָּל כְּדִי יוֹסֵף הִשְׁתָּה חֲסֵם
 דִּלָּה וְזִנְיָה לְגִמְרִי מְנִי אֲמָר לִיָּה
 מִחוּץ גִּרָם כִּיָּשׁ הִשָּׁה דְּהָיָה מְכַר
 וְזִנְיָה וְיִיל דִּהָאֵל לִישָׁנָה מְנִי קִיָּה
 מִתְלַחֵל דִּרְבָּה בִּידוּעַ שִׁיט מִתְחַמֵּל וְאִפִּי
 הָיָה דּוּקָא אֲדִיקָתָא דְּסִבּוּיָה הָא לָלוּ
 הָיָה מְנִי אֵלֶּה לָא אִיבַעִי לִיָּה (שְׁאִי:)
 רַבִּי

אָהי' מאָן דוּבין ליה חביתא
אָו אַתילתא דינא הוּא דמקבל
ל שני בברוא לא וְלא אמרן
דקא לא ואמר רבא דהי' מאן
ל שפט וארמטי התם וְל דינא
מז' ליה רב הלל לרב אשי כי
דוסי' בר' חנינא ואיכא דאמרי
דינא: יטן משל אשחקד כו':
תאנא

מאוס דלא אביעי ליה לשארי:
אלא לאו שטע מינה דאמר ליה
סיפא חייב והואל מידע שייט גייל
לא הא חמך והא עקקין: דרב חייל
יור דלא מני אמר ליה הא חמך והא
בדאם דלא מאוס דגבר יאיר וגו'
גד מדה. ומיהו סיפא כיון דאמר ליה
יט מחמין הלכך חייב מוכר: אביי
חזוקת הכתים (לבי דף טו): טעית של
ידי חכם: האי מאן דמוזנין לאמר חביבא
לא יקבל מעותי אללא לאמר שיקבל
לא אלא ההמין פלגא ואו חתילתא דרנא
די בשליחותו דמפרש ואולי. ואף כי
הא קמא איהו: ולא אמרין. דהפסדי
גריס: דלא מטא ויהא דשוקא. ולא
דמיס בעדע כל עבשי צעיר האת
א באחריות שניה להפסד כמו לשכר
ויהא נאכד והואל אכל אמר לו בעל
דיוול שפט שבאותו מקום היה מוכרים
הקבל. בעל יין את כל הויל דיוין
רשומא דבעל היין קאי. ומיהו לגבי
ייעא ביה אף כי היין בוגד דמולא
סוב חלא. ומקמיה דאמטייה להסם
חמך והא עקקין היכא דאמר ליה
יה ייל אמטייה אפרווחא דיוול שפט
מקבל כל ההפסד בעל פלגא דמאי
כל. כלומר כל מקבל בעל היין כל
"יוס" ב"ר חנינא. דמקוין למתנייה
דאמר ליה למקפה והכא נמי כיון
כי חייב בר יוסף דמולא דגברא גריס
יוסף עובדא בחמרא כוותיה דשמואל:
מנא

מובחר וטוב אני מוכר לו חייב להעמיד לו יין יפה וטוב

עין משפט
נר מצוה

זא ב ג ח ט י
ממדה הלכה ו
לחזק קט טושיט ח"ת ס"י
רל סעף י:
גח ד ח"י טס ה"ל ג
טושיט טס סעף ה:
גכ ה ו ז ח"י טס טושיט
טס סעף ו:
ס ח ט י ח"י טס ה"ל ה
טושיט טס סעף ח:
סא כ ל ח"י טס טושיט
טס סעף ט:

רבינו גרשום

[illegible]

החלף את המילה "הוא" במילה "היא".